

PROSĀ•M, DRĀ½TE MI PALCE

ĀĀEtrtek, 02 ĀĀĀĀ-jen 2008

Milá Danielo, tak nĀ›jak mám v poslední dobĀ› moc práce s pĀ™emýšlením, hlavnĀ› veĀ•er, kdyĀ¾ uspávám tu naši nejmladši. Celá sebou mele, mlátí ruĀ•iĀ•kama a noĀ¾iĀ•kama. Musím si s ní sednout, jednou rukou ji pevně sevĀ™u v náruĀ•í a druhou jí hladím Ā•elíĀ•ko a nosánek. OĀ•i se jí okamĀ¾itĀ› zaĀ•nou zavírat, ale neĀ¾ doopravdy zabere, nĀ›jakou chvilku trvá.

Nejspíš si ještĀ› doĀ¾ívá uplynulý den, nebo jaká mĀ-ra ji ve snĀch honí. Ale jak usne, je z ní zase ten kořadký andílek, jako kaĀ¾dé ráno a pak celý den. A - tak jsem si u toho dnešního uspávacího martyria Ā™íkala, jak to vššechno dopadlo kravským dostihem, jak se mi to vššechno pomršilo... VĀ•era se mĀ›j manĀ¾el odstĀ›hoval; vzal si svoje trenky, ponoĀ¾ky, umyl si hlavu a nohy, zabalil mĀ›j spacák a vyšel vstĀ™íc noci. Nevím kam šel a je mi to uĀ¾ asi celkem jedno. KdyĀ¾ si pĀ™emítám a promítám vššechny naše společné roky, biju se do hlavy, Ā¾e jsem to neudĀ›lala uĀ¾ dávno. CoĀ¾ o to, vyhodila jsem ho aspoĀ› stokrát, ale zase ho povolala zpĀ›t, a to vššechno mohlo zaĀ•ít znovu. Sama víš co. NoĀ•ní smskování, tajnĀ›stkaĀ™ení, potmĀ›lušství. JĀ¾iš,, jak já to nenávidím. PokaĀ¾dé, kdyĀ¾ mu pípla sms, zjeĀ¾ily se mi vššechny chlupy na hlavĀ› a kdyĀ¾ jsem chtĀ›la vĀ›dĀ›t, kdo to byl, dostalo se mi odpovĀ›di, Ā¾e milenka, nebo se jen ušklíbnul, proĀ• Ā¾e mĀ› to zajímá se ze mnĀ› pomalu stala super nesnesitelná stíhaĀ•ka, Ā¾árlivá fĀ›rie. Já si tak nevĀ¾ila sama sebe a pĀ™ipadala si vedle nĀ›ho jako malé smradlavé ho*no. ĀĀím hĀ-Ā™ mi bylo, tím víc jsem Ā™vala a jeĀ•ela. On mĀ›l svĀ›j privátní prostor, do kterého nesmĀ›l nikdo vstoupit, nikdo. To bylo jeho soukromí, na druhou stranu podnikal takové malé akciĀ•ky, aby podnítil mou zvdĀ›lost a já Ā¾árlila. Jak jsem uĀ¾ psala - kaĀ¾dou chvíli nĀ›jaká ta noĀ•ní sms, prĀ›hledné lhaní, nezáměr o mĀ› atd. Byl jsem šilená. PoĀ™ád jsem si Ā™íkala, co dĀ›lám špatnĀ› a proĀ• mĀ› nemá rád a já jsem tak hroznĀ› chtĀ›la aby mĀ› mĀ› rád, aby byl se mnou. SnaĀ¾ila jsem se a chtĀ›la vĀ›Ā™it, Ā¾e je to fakt ve mnĀ›, ale pak jsem jednou pĀ™išto, Ā¾e se hrabe v mém deníku, Ā¾e mi pravidelnĀ› projíĀ¾dí historii ICQ a Skype. ProĀ•? ProĀ• on mi do té moje bubliny lézt? Ale on je nesmírnĀ› výmluvný, vĀ¾dycky to nĀ›jak zdĀ›vodnil. Jak já jsem byla blbá. Fakt hroznĀ› blbá. TĀ™eba jsem ho poprosila, aby pĀ™išel domĀ› dĀ™ív, pohlídal dĀ›ti, protoĀ¾e jsem si potĀ™ebovala udĀ›lat úlohu do angličĀ›tiny. PĀ™išel aĀ¾ na úplnĀ› poslední chvíli, aĀ¾ tĀ›snĀ› pĀ™ed tím, neĀ¾ jsem musela odejít a víš proĀ•? protoĀ¾ se svojí spolupracovnicí, vysvĀ›tlit si, Ā¾e se o nich v práci drbe, Ā¾e spolu nĀ›co mají a Ā¾e teda nemají. KdyĀ¾ jsem zaĀ•a být fĀ›rie, Ā™ekl mi, Ā¾e to nemám házet na nĀ›j, Ā¾e jsem se na tu svoji angličĀ›tinu mĀ›la podívat jindy a co Ā¾e vlastnĀ› co dĀ›lám - no prostĀ› mi to zase dal vššechno seĀ¾rat. Bylo to dĀ›sný, vššechny ty podpásovky, ty hnusy, ty hloupé nachvály. Mám pocit, Ā¾e on mĀ› vlastnĀ› vĀ¾dycky trápí chtĀ›l. Jednou na mĀ› Ā¾árlil on, úplnĀ› zbyteĀ•nĀ›, ale Ā¾ Bylo mi ho líto a dĀ›lala jsem vššechno proto, aby nemĀ›l dĀ›vod. On naopak udĀ›lal vĀ¾dycky vššechno proto, abych se uĀ¾rala aĀ¾ na paty. Nejspíš si to uĀ¾íval. Byl v tu chvíli borec. No a pĀ™ed nĀ›kolika dny to pĀ™eteklo. Po mu pípla sms. Mrkla jsem na displej a tam bylo velmi zdvořilé oslovení a mĀ› se zatmĀ›lo a onu sms jsem si pĀ™eĀ•etla a p uĀ¾ to jelo. Víš co, vysmíval se mi. NechtĀ›l uĀ¾ mi nic vysvĀ›tlovat, jen chodil a nesmírnĀ› se tím bavil, vysmíval se m bych chtĀ›la vĀ›dĀ›t kdo to je a Ā¾e mĀ› se*e, Ā¾e to nevím a co bylo. AĀ¾ uĀ¾ bylo co bylo, je to vlastnĀ› úplnĀ› jedno, úpln bych pĀ™ála nĀ› které z jeho obdivovateleky vyzkoušet si takový ten "normální Ā¾ivot" s ním. TeĀ• si líĀ¾u rány, ale nehroučím se, naopak - tĀ›ším se, jak si to vššechno udĀ›lám po svém. Biologické hodiny se dvĀ›ma dĀ›tmi naštĀ›stí netikají, takĀ¾e si ráda poĀ•kám a jestli se nĀ›kdy ještĀ› objeví nĀ›jaký chlap v mém Ā¾ivotĀ›, tak m muset mít doopravdy rád a být se mnou jen a jen kvĀ›li mnĀ›. Ā½ádné poloviĀ•atosti neberu. Ale teĀ• je to stejnĀ› vššechno jedno. Ā™eším hlavnĀ› takové ty vĀ›ci, jako jsou dĀ›ti - jak to Ā™íct tomu staršímu. V pĀ›ti letech je to úĀ¾asný rozumbrada a jen tak vššechno nebere. A taky jak vyĀ™ešit finance a tak. Ale tĀ›ším se za jak koneĀ•nĀ› zaĀ•nu dĀ›lat vĀ›ci jen kvĀ›li sobĀ›, jen proto, protoĀ¾e mĀ› tĀ›ší. TĀ™eba veĀ•er šit a taky víc tĀ›ším, moc. PevnĀ› doufám, Ā¾e tentokrát vytrvám. VĀ¾dyĀ¾ je mi teprve sedmadvacet, snad bych takhle nemĀ›l celý zbytek Ā¾ivota? Vdávala jsem se z velké lásky, ani jsem nemusela, i kdyĀ¾ se do roka narodil junior. A teĀ•, pĀ™ed tĀ™e mĀ›síci holĀ•iĀ•ka. Stále jsem doufala a doufala - ale uĀ¾ vím, Ā¾e takhle se pokračovat nedá. DrĀ¾te mi palce, abych zase nepĀ™ilezla... Bojím se zĀ›stat sama, jen se dvĀ›ma malými dĀ›tmi. Bude mi asi smutno... Ten prima Ā¾ivot skonĀ•il (myslím t svobodna) a Ā•ekají mĀ› uĀ¾ jen povinnosti (ten Ā¾ivot dalši). Martina